

မေမေတိုင်းရဲ့ ဝိညာဉ် မိခင်တို့၏လှိုင်းခတ်ရသစာစုများ

ဖောင်ဖောင်ဖြင့်သိန်း
(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

အခန်း (၁)

မေတ္တာရှင်

ON LOVE

Motherhood: All love begins and ends there.

Robert Browning

မိခင်သဘာဝ

မေတ္တာအားလုံး ဤမှာ စ၍ ဤမှာ ဆုံးသည်။

ရောဘတ်ဘရောင်းနင်း

တရားခွင်မှာ မှတ်ကျောက်တင်သောမေတ္တာ

ဖီအိုရယ်လိုလာ ဂတ်ဒီယာသည် စီးပွားရေးကပ်ကြီးအပြင်းထန်ဆုံး
ကာလနှင့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလတစ်လျှောက်လုံးတွင်
နယူးယောက်မြို့တော်ဝန်တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ သူသည် အရပ်
ငါးပေလေးလက်မသာ ရှိသည်။ သူ၏ ကုတ်အင်္ကျီရင်ဘတ်တွင်
ဇော်မွှားပန်းတစ်ပွင့် အမြဲတစေ ထိုးထားလေ့ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုချစ်
သော နယူးယောက်မြို့သူမြို့သားတို့ က သူ့ကို ‘ပန်းပွင့်လေး’ဟု
ခေါ်ဆိုကြသည်။ သူသည် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်နေတတ်သူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး န

ယူးယောက်မြို့တော် မီးသတ်ကားများကို လိုက်စီးလေ့ရှိသည် ။ ရဲဌာနနှင့် အတူလိုက်စဉ်မဲ့အရက်ဆိုင်များကို ဝင်ရောက်စီးနင်းလေ့ရှိသည် ။ မိဘမဲ့ဂေဟာမှ ကလေးများအားလုံးကို ဘေ့စ်ဘောလုံးကစားပွဲများ သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ့ရှိသည် ။ နယူးယောက်သတင်းစာများ သပိတ်မှောက်နေလျှင် ရေဒီယိုသံလှိုင်းပေါ်တက်၍ ကလေးများကို တနင်္ဂနွေနေ့ ကာတွန်းဇာတ်လမ်းများ ဖတ်ပြတတ်သည် ။

၁၉၃၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ၏ ခါးသီးအေးမြလှသောတစ်ည။ မြို့တော်ဝန်သည် မြို့တော်၏ အဆင်းရဲဆုံးရပ်ကွက်မှ ညလုံးပေါက် တရားရုံးသို့ ရောက်လာခဲ့သည် ။ လာဂတ်ဒီယာသည် ထိုညနေအတွက် တရားသူကြီးကို အိမ်ပြန်ခွင့်ပြုလိုက်ပြီး သူကိုယ်တိုင် တရားသူကြီးခုံတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည် ။

မိနစ်အနည်းငယ်အကြာမှာ ပင် အတော်နွမ်းပါးသောအဘွားကြီးတစ်ယောက် သူ့ရှေ့ရောက်လာသည် ။ အဘွားကြီးမှာ ပေါင်မုန့်တစ်လုံး ခိုးယူမှုဖြင့် ဖမ်းဆီးရုံးတင်ခံရခြင်းဖြစ်သည် ။ သူမက သူမသမီး၏ လင်ယောက်ျားဖြစ်သူ သူမသားမက်သည် သူမသမီးကို စွန့်ပစ်ခဲ့ကြောင်း၊ သူမသမီးမှာ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေပါကြောင်း၊ သူမ၏ မြေးနှစ်ယောက်မှာ ဆာလောင်ငတ်မွတ်နေပါကြောင်း လာဂတ်ဒီယာကို လျှောက်တင်လေသည် ။ သို့သော် ပေါင်မုန့်ခိုးယူခံရသော ဆိုင်ရှင်ကအမှုကို ရုပ်သိမ်းပစ်ရန် ငြင်းဆန်သည် ။

‘ရပ်ကွက်က တကယ်ဆိုးတဲ့ ရပ်ကွက်ပါပဲ တရားသူကြီးမင်း၊ အဲဒီအရပ်က တခြားသူတွေပါ သင်ခန်းစာရသွားအောင် သူ့ကို ကောင်းကောင်း အပြစ်ပေးရမယ်’

တရားလိုက မြို့တော်ဝန်ကို ပြောလိုက်သည် ။

လာဂတ်ဒီယာက သက်ပြင်းချလိုက်သည် ။ သူသည် အဘွားကြီးဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်သည် ။

‘ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် အပြစ်ပေးရမှာ ပဲ၊ ဥပဒေမှာ ခြွင်းချက်မရှိဘူး ။ ဒဏ်ငွေဆယ်ဒေါ်လာပေးဆောင်စေ၊ ဒါမှ မဟုတ် ထောင်ဒဏ်ဆယ်ရက်ကျခံစေ’

သို့သော်လည်း မြို့တော်ဝန်သည် ထိုသို့ စီရင်ချက်ချနေချိန်မှာ ပင်သူအိတ်ထဲသို့သူ ပြန်နှိုက်နေခဲ့သည် ။ သူသည် အိတ်ထဲမှ တစ်ဆယ်ဒေါ်လာငွေစက္ကူအား ပက်လက်လှန်ထားသည့် သူ၏ နာမည်ကြီး အနားကျယ်ဦးထုတ်ထဲသို့ ပစ်ထည့်ရင်းပြောလိုက်သည် ။

‘အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ပြန်အမ်းတဲ့ ဒဏ်ငွေ ဆယ်ဒေါ်လာ၊ အဲဒါအပြင် အဘွားတစ်ယောက်ဟာ သူ့မြေးတွေအစာစားနိုင်ဖို့ ပေါင်မုန့်ခိုးကျွေးရတဲ့ အထိ ဖြစ်စေရတဲ့ မြို့မှာ အရေထူနေရက်တဲ့ လူတွေကို သင်ခန်းစာပေးတဲ့ အနေနဲ့ ဒီတရားရုံးမှာ ရှိသမျှလူတွေကို ကျွန်တော် ဒဏ်ငွေဆင့်ငါးဆယ်ရိုက်တယ်။ ကိုင်း . . . စာရေးကြီး၊ ဝှက်ငွေတွေကို လိုက်ကောက်ပြီး တရားခံကို ပေးလိုက်ပါ’

ဤသို့ဖြင့် သူမ၏ ငတ်မွတ်နေသောမြေးများကိုကျွေးရန် ပေါင်မုန့်တစ်လုံး ခိုးယူခဲ့မိသော အဘွားကြီးခမျာ ဘုမသိဘမသိဖြင့် ဒေါ်လာ ၄၇.၅၀ ခန့် လက်ခံရရှိခဲ့ကြောင်း၊ ထိုငွေထဲမှ ဆင့်ငါးဆယ်မှာ ပေါင်မုန့်ခိုးခံရသော ဆိုင်ရှင် မကျေနပ်ဖြင့် ထည့်လိုက်ရသောငွေဖြစ်ကြောင်း၊ အသေးစားပြစ်မှုတရားခံ အယောက်(၇၀)၊ ယာဉ်စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်သူများ နှင့် ဆင့်ငါးဆယ်စီ လှူဒါန်းချင်၍ ဒဏ်ငွေသက်သက်ထည့်ဝင်ခဲ့သော နယူးယောက်မြို့တော် ရဲများကမူ မတ်တပ်ရပ်၍ မြို့တော်ဝန်ကို သောင်းသောင်းဖြဖြ လက်ခုပ်ဩဘာပေးခဲ့ကြောင်း နောက်တစ်နေ့ န

ယူးယောက်မြို့တော် သတင်းစာများက ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ။

(Ref: Love on Trail by James N.Mc Cutcheon)
